PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija)
SPRENDIMAS
2004 m. liepos 8 d. *

Byloje T-270/02

MLP Finanzdienstleistungen AG, įsteigta Heidelberge (Vokietija), atstovaujama advokato W. Göpfert,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą G. Schneider,

atsakovę,

dėl ieškinio dėl VRDT trečiosios apeliacinės tarybos 2002 m. birželio 26 d. Sprendimo (byla R 206/2002-3), kuriuo atmesta paraiška įregistruoti žodinį prekių ženklą „bestpartner“,

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir N. J. Forwood,
sekretorė: D. Christensen, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2002 m. rugpjūčio 28 d.,

susipažinęs su atsiliepimu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2002 m. gruodžio 19 d.,

atsižvelgęs į 2003 m. gruodžio 16 d. proceso organizavimo priemones,

įvykus 2004 m. vasario 3 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Bylos aplinkybės

1 2001 m. birželio 20 d. ieškovė, remdamasi 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) su pakeitimais, Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) padavė paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, yra žodinis žymuo „bestpartner".

3 Pagal pakeistą ir papildytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti prekės ir paslaugos, dėl kurių buvo pateikta paraiška įregistruoti prekių ženklą, priklauso 36, 38 ir 42 klasėms ir atitinkamai aprašomos taip:

— „draudimas, draudimo konsultacijos, draudimo tarpininkavimas; finansinės operacijos, finansinės konsultacijos, konsultacijos taupymo ir kapitalo investicijų klausimais, konsultacijos investicijų klausimais; finansinės analizės, tarpininkavimas turto investicijų, ypač į fondus, klausimais; investiciniai sandoriai; trečiųjų asmenų turto valdymas; konsultacijos nekilnojamojo turto įgijimo klausimais, nekilnojamojo turto koncepcijos sukūrimas tretiesiems asmenims", priklausančios 36 klasei,

— „interneto paslaugos, būtent informacijos pateikimas, paruošimas ir pasiūlymas internetu", priklausančios 38 klasei,

— „duomenų apdorojimas tretiesiems asmenims; teksto ir duomenų apdorojimo bei procesų valdymo programų projektavimas, sudarymas, pagerinimas ir atnaujinimas; techninės ir taikomosios konsultacijos kompiuterių ir duomenų apdorojimo programų klausimais; interneto paslaugų siūlymas, būtent programų, skirtų specifinių verslo šakos problemų sprendimui internete, kūrimas, interneto puslapių kūrimas ir dizainas, būtent interneto prieigų ir jungimo mazgų kūrimas, palaikymas ir priežiūra", priklausančios 42 klasei.

4 2002 m. sausio 2 d. Sprendimu ekspertė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais bei 2 dalimi, atsisakė įregistruoti prekių ženklą pagal Reglamento Nr. 40/94 38 straipsnį, grįsdama savo sprendimą tuo, kad žymuo, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, yra plačiai vartojama sąvoka ir bent jau angliškai kalbančioje Europos Sąjungos dalyje bus ginčijamas kaip skiriamųjų požymių neturintis aprašomasis reklaminis šūkis. 2002 m. vasario 27 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 59 straipsniu, pateikė VRDT skundą dėl ekspertės sprendimo.

5 2002 m. birželio 26 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Trečioji apeliacinė taryba atmetė skundą, motyvuodama tuo, kad, viena vertus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neturi skiriamųjų požymių ir, kita vertus, jį sudaro tik aprašomieji duomenys.

Šalių prašymai

6 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

7 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Šalių argumentai

8 Ieškovė grindžia savo ieškinį tuo, kad pirmiausia apeliacinei tarybai nepripažinus skiriamųjų ženklo, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, požymių, buvo pažeistas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas ir, antra, apeliacinei tarybai neteisingai įvertinus būtinybę išlaikyti aprašomąjį žymenį laisvu, buvo pažeistas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas.

9 Ieškovė teigia, kad žodžiai „best" ir „partner" gali būti suprantami įvairiai. Sąvoka „bestpartner", sudaryta iš dviejų žodžių, tikrai nėra vienareikšmė ir leidžia suinteresuotai visuomenės daliai, kuriai skiriamos paslaugos, t. y. ypač supratingiems ir protingai dėmesingiems šiose jautriose draudimo ir paslaugų srityse vidutiniams vartotojams, atskirti ieškovės siūlomas paslaugas. Sudurtinis žodis „bestpartner" yra žodynuose nepateikiamas naujadaras, kurį reikėjo tikrinti atskirai nuo jo sudėtinių dalių.

10 Ieškovės nuomone, iš to išplaukia, kad žymuo, kurį ji prašė įregistruoti kaip prekių ženklą finansinėms ir draudimo bei duomenų apdorojimo internetu paslaugoms, šių paslaugų neaprašo. Todėl nėra poreikio laikyti šį žymenį laisvu, taip trukdant jį įregistruoti. Šiuo atžvilgiu ieškovė, teigdama, kad žymuo neturi paslaugą aprašomųjų požymių, jeigu santykis tarp jo ir paslaugos yra pernelyg miglotas ir neaiškus, remiasi 2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu byloje *Taurus-Film*

prieš VRDT (Cine Action) (T-135/99, Rink. p. II-379, 29 punktas). Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruotini yra tik tiesiogiai ir aiškiai aprašomieji žymenys. Nagrinėjamu atveju žymuo „bestpartner" turi būti laikomas reklaminiu šūkiu.

11 Dėl ginčijamo sprendimo 4 punkte minimų internetu atlikto tyrimo rezultatų ieškovė pažymi, kad aplinkybė, jog nagrinėjama sąvoka plačiai naudojama versle, nėra pakankamas pagrindas atmesti paraišką dėl jos įregistravimo pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Nagrinėjamo žymens vartojimas versle, kaip tai matyti iš šio žymens naudojimo interneto domenų pavadinimuose, įrodo, kad jis yra tinkamas parodyti, jog paslaugas teikia konkreti įmonė.

12 Be to, iš šių aplinkybių taip pat išplaukia, kad žymeniui „bestpartner" nė kiek netrūksta teismų praktikos reikalaujamų skiriamųjų požymių (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 39 punktas). Ieškovė pažymi, kad skiriamųjų požymių nebuvimo negali nulemti vien tai, kad nagrinėjamas žymuo nėra sukurtas pasitelkiant didelę vaizduotę, nėra neįprastas ar krentantis į akis (2001 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje *Bank für Arbeit und Wirtschaft prieš VRDT (EASYBANK)*, T-87/00, Rink. p. II-1259, 39 punktas).

13 Be to, aplinkybė, kad VRDT ir Bendrijos valstybėse narėse yra įregistruoti panašūs prekių ženklai „bestpartner classic" ir „bestpartner topinvest", turi būti laikoma įrodymu, kad žymuo, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, taip pat gali būti įregistruotas kaip prekių ženklas.

14 Galiausiai ieškinyje atkartojami visi VRDT pateikti argumentai.

15 VRDT atmeta visus ieškovės argumentus. Ji pažymi, kad VRDT apeliacinė taryba teisingai atmetė ieškovės paraišką įregistruoti prekių ženklą, be kita ko, todėl, kad šis ženklas neturi reikalaujamų minimalių skiriamųjų požymių.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

16 Visų pirma reikia įvertinti ieškinio pabaigoje pateiktą ieškovės prašymą laikyti visus jos rašytinius paaiškinimus, pateiktus VRDT, sudėtine ieškinio pagrindimo dalimi, kad „būtų išvengta nereikalingų pasikartojimų". Be to, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalį, kuri, remiantis šio Darbo reglamento 130 straipsnio 1 dalimi ir 132 straipsnio 1 dalimi, galioja intelektinės nuosavybės srityje, tam tikros ieškinio dalys gali būti grindžiamos ar papildomos nuorodomis į priede pateiktų dokumentų ištraukas, tačiau bendra nuoroda į tam tikrus rašytinius dokumentus negali atstoti esminių teisinių argumentų, kurie, remiantis minėtomis teisės normomis, turi būti pateikti pačiame ieškinyje (1999 m. balandžio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas bylose *LVM prieš Komisiją*, T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ir T-335/94, Rink. p. II-931, 39 punktas). Todėl ieškinys ta apimtimi, kuria jis grindžiamas VRDT pateiktais dokumentais, yra nepriimtinas, kadangi jame pateikta bendra nuoroda nėra susieta su ieškinio pareiškime pateiktu pagrindu.

17 Dėl bylos esmės visų pirma primintina, kad, remiantis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktu, neregistruojami „neturintys skiriamųjų požymių ženklai".

18 Be to, pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 2 dalį „1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje Bendrijos".

19 Šiuo požiūriu žymens skiriamieji požymiai turi būti vertinami tik atsižvelgiant į prekes ir paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, taip pat į tai, kaip jį supranta suinteresuota visuomenės dalis (žr., pvz., 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo byloje *DaimlerChrysler prieš VRDT (TELE AID)*, T-355/00, Rink. p. II-1939, 51 punktą).

20 Be to, turi būti remiamasi ne tik aiškia ir tiesiogine žodžių, sudarančių sudurtinį žymenį, reikšme, bet ir konotacijomis, kurias šie žodžiai gali perteikti.

21 Nagrinėjamu atveju šalys savo argumentuose visų pirma rėmėsi aplinkybe, kad „best" ir „partner" yra anglų kalbos žodžiai, tačiau tokių žodžių su nedideliais skirtumais yra ir kitose Bendrijos kalbose, visų pirma vokiečių ir olandų. Bet kuriuo atveju, pasitvirtinus aplinkybei, kad angliškai kalbančioje Bendrijos dalyje, kuri apima dvi valstybes nares, yra prekių ženklo įregistravimo kliūčių, sprendžiant nagrinėjamą ginčą neturėtų reikšmės aplinkybė, kad tokių kliūčių yra ir kitose Bendrijos dalyse, kadangi įregistravimo kliūčių buvimo vienoje Bendrijos dalyje pakanka, kad paraiška įregistruoti prekių ženklą būtų atmesta. Todėl šio proceso tikslais reikia remtis tuo, kad suinteresuota visuomenės dalis kalba angliškai.

22 Be to, atsižvelgiant į paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, ypatybes, reikia įvertinti tai, kad suinteresuotą visuomenės dalį sudaro ypač supratingi ir dėmesingi vartotojai.

23 Nagrinėjamą žymenį sudaro žodžiai „best" ir „partner", kurie visų pirma yra anglų kalbos žodžiai. Žodis „best" nurodo kokybę ir leidžia suinteresuotai visuomenės daliai suprasti, kad kalbama apie geriausios kokybės prekę ar paslaugą. Žodis „partner" vartojamas įvairiomis aplinkybėmis, taip pat ir paslaugų sektoriuje, siekiant aprašyti asociacijos ar partnerystės santykius ir perduoti teigiamą patikimumo ar ilgalaikiškumo konotaciją. Apeliacinė taryba 24 ginčijamo sprendimo punkte pažymi, kad šiuolaikinėje reklamos kalboje šis žodis vartojamas norint aprašyti santykius tarp tiekėjo ir kliento, pirmąjį laikant pastarojo „verslo partneriu".

24 Todėl būtina pažymėti, kad žodžiai „best" ir „partner" yra apibendrinančios sąvokos, kurios tik nurodo paslaugos, kurią įmonė teikia savo klientams, kokybę (šiuo klausimu žr. 2000 m. sausio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje *DKV prieš VRDT (COMPANYLINE)*, T-19/99, Rink. p. II-1, 26 punktas, patvirtintą 2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimu apeliacinėje byloje *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 13–25 punktai).

25 Todėl kiekvienas iš šių žodžių yra atitinkamų paslaugų aprašymas. Tačiau tam tikras prekes ar paslaugas aprašančios sąvokos šių prekių ar paslaugų požiūriu neturi skiriamųjų požymių (2002 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje *SAT.1 prieš VRDT (SAT.2)*, T-323/00, Rink. p. II-2839, 40 punktas; šis sprendimas yra apskųstas). Ką nors kita galima būtų konstatuoti tik tuomet, jeigu sąvoka, kurią sudaro šie du sujungti žodžiai, turėtų kitokią reikšmę negu šių dviejų paeiliui vartojamų žodžių reikšmė.

26 Šių dviejų žodžių sujungimas be jokių grafinių ar turinio pakeitimų jokiu būdu nesuteikia žymeniui papildomų požymių, kurie leistų laikyti visą žymenį suinteresuotos visuomenės dalies požiūriu tinkamu atskirti ieškovės paslaugas nuo kitų įmonių paslaugų (šiuo klausimu žr. 24 punkte minėto sprendimo *COMPANYLINE* 26 punktą). Taigi žodis „bestpartner" išreiškia tą pačią dviejų žodžių, iš kurių jis yra

sudarytas, reikšmę „geriausias partneris“, lygiai taip pat, kaip ir iš tų pačių atskirai parašytų žodžių sudaryta sąvoka „best partner“. Šio vertinimo negali pakeisti aplinkybė, kad tokia sąvoka – parašyta kartu ar atskirai – nepateikiama žodyne.

27 Taigi žymuo „bestpartner“ suinteresuotos visuomenės dalies požiūriu neturi teismo praktikos reikalaujamų minimalių skiriamųjų požymių (žr., pvz., 12 punkte minėto sprendimo *EUROCOOL* 39 punktą), ir todėl apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad šiuo atveju negalima įregistruoti prekių ženklą dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto nurodyto atmetimo pagrindo.

28 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalį žymuo negali būti įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas, jeigu yra bent vienas absoliutus atmetimo pagrindas (24 punkte minėto sprendimo *COMPANYLINE* 30 punktas). Dėl šių priežasčių ieškinys, nenagrinėjant ieškovės argumentų dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto, yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

29 Pagal Darbo reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji, be savo turėtų išlaidų, turi padengti ir VRDT išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Ieškovė padengia bylinėjimosi išlaidas.

Pirrung Meij Forwood

Paskelbta 2004 m. liepos 8 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung